

צ'פי חברתי היקרה!

כמה עצוב לי לדעת שאינך.

הגעת לסעד כנערה צעירה עם גרעין ז', לאחר שנישאת ונולדו ילדיכם, הוספתם למשפחתכם עוד כמה ילדים שאימצתם וחינכתם למופת.

כל חיך עסקת בחינוך והילדים שהיו בטיפולך לא שכחו ולא ישכחו את הספורים המרתקים שסיפרת להם מידי יום בבית הילדים .

אבל מפעל חיך היה ספריית הילדים. כאשר נפלת וזרועך נפגעה, עברת לגור לידינו ונוצרו בינינו יחסי שכנות טובים ואז עברת לעבוד בספריית הילדים הקטנה הסמוכה לביתנו וכשהגעת עם בני הקטן, הרגשתי כמו בממלכה קטנה וקסומה. יום אחד העזתי ושאלתי אותך אם תסכימי שאעבוד לצידך,

כשהסכמת, הייתי מאושרת.

בהמשך הפכנו חברות ללימודי הספרנות וחברות לעבודה.

למדתי ממך המון. בזכותך הכרתי סיפורים וספרים נפלאים ואת רזי המחשב ויחד הקמנו ספריית ילדים מיוחדת שזכתה וזוכה גם היום להערכה רבה וקיימת בזכותך, כי את נאבקת ולא ויתרת ודחפת להקמתה.

אני מודה לך מאוד גם על שנים רבות שבהן תיקנת את הספרים הקרועים בספרייה, גם לאחר שפרשת מהעבודה, עשית זאת עד לסוף הקיץ האחרון.

בשנים האחרונות הגעתי לבקרך בשבתות וכמה נעים היה לשוחח איתך, היית כל כך צלולה ומפוכחת,

המלצנו זו לזו על ספרים החלפנו חוויות בעקבות הקריאה ושיתפת אותי בכל פעם גם כמה עצוב לך, בעקבות האובדנים הרבים שאיבדת בחיך. כל כך שמחתי שזכית להשתתף בנשואי נכדך ישי.

אבדנו כולנו חברה יקרה, יחסרו לנו מאוד הקול הצלול שהשמעת עד סוף ימיך ודמותך הייחודית.

הילה, אביעד,

אתי, שעה וכל המשפחה קבלו את תנחומי כל קבוצת סעד על מות צ'פי היקרה.